

bidrage sit til at sikre sig mod Følgerne af Sygdom og Invaliditet; og den Omstændighed, at Aldersrenten gøres afhængig af Sygeforsikringen, vil naturligvis virke yderligere ansporende paa denne Vilje. Man nærer derfor ikke Tvivl om, at denne Forsikring, selv om man bevarer det frivillige Grundlag — hvilket man anser for at være af stor Værdi —, vil faa en saadan Udbredelse, at den vil opfylde de Krav, man maa stille til en Folkeforsikring.

Det *Vederlaag*, de forsikrede skal yde for denne Forsikring, vil — ligesom hidtil — komme til at bestaa i Sygeforsikringskontingentet og en særlig Præmie for Retten til Invalidere (Invalidpræmie). Derimod indføres der ikke nogen særlig Præmie for Retten til Aldersrente. Hvilke Krav, der bør stilles med Hensyn til Præmie fra de forsikrede, maa bero paa en Afvejelse af, hvor meget de kan yde, naar *alle* — selv de mindst godt stillede Klasser i Samfundet — skal være med. I saa Henseende er det Regeringens bestemte Opfattelse, at en væsentlig Skærpelse af Kravene i Forhold til det nuværende uvægerlig vil føre med sig, at store Dele af Befolkningen maa melde sig fra og holde sig udenfor Forsikringen. Naar det fra alle Sider erkendes, at Sygeforsikringen og Invalidforsikringen ikke kan opretholdes uden betydelige Tilskud fra det offentlige, vilde det ogsaa være en Urimelighed i den kombinerede Syge-, Invalid- og Alderdomsforsikring — omfattende i Hovedsagen de samme Mennesker som hidtil de to første Forsikringsgrene — at indføre en ny Præmie. Bortset fra, at Lovforslaget under Hensyn til, at Invalidere forhøjes paa forskellig Maade, fører Invalidpræmien tilbage til det oprindelige, ved Loven af 1921 fastsatte Beløb, vil Forslaget derfor ikke paalægge de forsikrede større Ydelser end hidtil. Men idet Forslaget kræver, at enhver for at faa Aldersrente saavidt mulig skal sygeforsikre sig, vil det alligevel medføre, at der alt i alt tilgaar Forsikringen større Beløb end hidtil i Sygeforsikringskontingenter og Invalidpræmier, hvilket atter vil betyde en tilsvarende Lettelse for det offentlige. Med Hensyn til den betydelige Tilgang til Forsikringen, som maa ventes at blive en Følge af det ny System, henvises til de af statistisk Departement i den som Bilag 5 trykte Skrivelser foretagne Beregninger. Ifølge disse Beregninger opfylder godt 200 000 Personer udover de nuværende ca. 1½ Million Sygekassemedlemmer de økonomiske Betingelser for Optagelse i Sygekasserne; hvis alle disse 200 000 optages, vil det tilføre Sygekasserne ca. 3½ Mill. Kr.

i Kontingenter og Invalidforsikringen godt 1 Mill. Kr. i Præmier. Direktoratet for Sygekassevæsenet regner i den som Bilag 6 aftrykte Skrivelse dog kun med en Tilgang paa 100 000 Medlemmer. Hvor stor Tilgang Forsikringen vil faa af bemidlede Personer, er det vanskeligt at bedømme; anslaaer man Tilgangen til ca. 300 000, vil der indvindes et Beløb af godt 1½ Mill. Kr. i Invalidpræmier. Hvis kun Halvdelen af nævnte Antal tegner Forsikring, vil Præmieindtægten altsaa blive ca. 800 000 Kr.

En Forudsætning for den ny Ordning maa det være, at der ydes de forsikrede, som af specielle Trangsårsager (langvarig Sygdom eller Arbejdsløshed m. v.) ikke eller kun meget vanskelig kan udrede Medlemsbidrag og Præmier, Hjælp dertil, jfr. den nugældende Sygekasselovs § 13, Stk. 5, og de nærmere Bemærkninger nedenfor under *e*. Endvidere maa der med Hensyn til Adgangen til at opnaa Aldersrente gives en Undtagelsesregel for dem, som af Helbredshensyn ikke kan sygeforsikres, se nærmere herom nedenfor under *k*.

Den foreslaaede Ordning lader sig ikke etablere ved en blot udvortes Sammenstilling af Reglerne i den gældende Sygekasselov, Invalidforsikringslov og Aldersrentelov, men Sygeforsikringsgrundlaget maa udbygges og Reglerne for Invalid- og Aldersrente bringes i Overensstemmelse med hinanden.

Da Regeringen endvidere anser det for paakrævet, at der raades Bod paa Nedsættelsen af 1927 samt at den gældende Refusionsordning ændres, betyder Lovforslaget en Ændring af de hidtil gældende Regler paa en Række væsentlige Punkter.

Idet der angaaende nærmere Enkeltheder henvises til Bemærkningerne nedenfor til de enkelte Paragraffer, skal der med Hensyn til Lovforslagets Hovedpunkter bemærkes følgende:

a. Sygeforsikrings-Grundlaget. Hovedprincippet i Ordningen er det, at enhver, der er sygeforsikret i Henhold til Loven, samtidig er forsikret mod Invaliditet og berettiget til Aldersrente. Den Sygeforsikring, der her kommer i Betragtning, er den samme, som hidtil har været omhandlet i Sygekasseloven, nemlig Sygeforsikringen i anerkendte Sygekasser og statskontrollerede Sygeföreninger.

Efter gældende Lov er Optagelse i Invalidforsikringen forbeholdt *Medlemmer af anerkendte Sygekasser*. Denne Begrænsning er allerede for Invalidforsikringen i dens nuværende Skikkelse utilfredsstillende,